

HEILIG HUWELIJK (11) – tot slot hjms

Geliefde broeders en zusters, in de voorgaande delen van deze studie over het huwelijk zijn vele thema's de revue gepasseerd. We hebben ontdekt hoe ontzettend heilig en hoog verheven het huwelijk in Gods ogen is. Omdat het een voorbereiding is op onze toekomst in de hemel. Een voorbereiding op dat éne en eeuwige, absoluut reine, hemelse huwelijk tussen Christus en Zijn Bruid, de Gemeente.

Dáárom ook wenste God maar één huwelijk voor de mens in het leven, hoewel Hij vanwege de zondige zwakheid van het menselijk hart tóch aan weduwen en weduwnaren toestond om te hertrouwen. Het verbazingwekkende aantal aanwijzingen uit de heilige Schrift voor Gods plan voor één huwelijk kwam steeds als een rode draad in de verschillende delen naar voren. Ik wil die aanwijzingen nu eens recapitulieren, zodat we een duidelijk overzicht krijgen:

- Uit de goddelijke harmonie mogen we verstaan dat een tweede huwelijk eigenlijk ingaat tegen Gods natuur en Gods wezen. Een tweede huwelijk behelst immers een tweede (geestelijk) lichaam (van man en vrouw), terwijl God juist één Lichaam, één Bruid, voor Jezus zoekt voor één eeuwig huwelijk. Het is ondenkbaar dat Jezus ooit een tweede vrouw zal trouwen. Een tweede vrouw zal ook nooit Zijn Lichaam kunnen zijn als Zijn eerste vrouw dat reeds was.
Het huwelijk van Jezus is Gods model voor ons huwelijk. Dus één man en één vrouw en één huwelijk. Zie Deel 1.
- Voor elke man schiep God daarom slechts één vrouw, hoewel Hij, zoals Hij Zelf zegt, genoeg van Zijn Geest over had (Mal. 2:14-16). God maakte dus geen meerdere vrouwen. God maakte voor de man slechts één vrouw, hoewel Hij er best méér had kunnen maken. Dit kan niet anders betekenen dan dat die éne vrouw door God precies is toegesneden op haar man. God is een nauwkeurige en uiterst precieze God. Daarom is een tweede vrouw in het leven van de man per definitie nooit meer de vrouw, die God speciaal voor hem had gereserveerd en geschapen. Hij is dan getrouwd met een vrouw die niet door God voor hem is gemaakt en niet precies op hem is afgestemd.
Waarom maar één vrouw? Omdat God een Zaad Gods zoekt. God zoekt die éne, precies op Jezus toegesneden en toebereide Bruid, de Gemeente. Zie Deel 2 en 9.
- Een sterfgeval verbreekt de in een christelijk huwelijk reeds op aarde gevormde geestelijke eenheid tussen de man en zijn vrouw niet zomaar, omdat hun geesten, die één zijn geworden, in de hemel eeuwig samen met Jezus verder leven. Een tweede huwelijk doet afbreuk aan die reeds gevormde eenheid. Zie Deel 2.
- Op de Tafel der Toonbroden staan twee rijen van zes broden verwijzend naar de man en de vrouw in hun huwelijk. Er staan niet drie of vier of meer rijen. Dit is opnieuw een goddelijke aanwijzing voor het hebben van slechts één huwelijk in het leven. Dat de op aarde gevormde geestelijke eenheid tussen man en vrouw (echter niet hun huwelijk!) straks in de eeuwigheid blijft bestaan, blijkt ook uit het feit dat de twee rijen broden omringd worden door een gouden krans (zonder begin en zonder einde) als beeld van nimmer eindigende liefde en trouw in het huwelijk. Zie Deel 2.
- Gods schepping van een kern (de man) met bijpassend omhulsel (zijn vrouw) als een bij elkaar behorende huwelijkseenheid (grondtekst Gen. 1:27) laat zien, dat Gods plan slechts voorziet in één huwelijk gedurende het leven van de mens. Zie Deel 3a.
- Dit blijkt ook het feit dat Adam (de man) zijn zijde moest prijsgeven om Eva (zijn vrouw) te kunnen ontvangen en met haar vast te vergroeien en één te worden (grondtekst Gen. 2:21). Een zijde prijsgeven kan men slechts één keer doen. Een

tweede zijde prijsgeven is in principe onmogelijk. Een tweede huwelijk valt daarom niet te rijmen met de goddelijke instelling van het huwelijk. Zie Deel 3b.

- Ook uit Gods schepping dat de man samen met zijn vrouw (die door God uit hem werd genomen) het volledige beeld van God vormt, kunnen wij verstaan dat dit nooit meer mogelijk zal zijn met een tweede huwelijkspartner. Zie Deel 3b.
- Wie net als God het huwelijk als kostbaar, heilig en hoog verheven beschouwt, moet erkennen dat een tweede huwelijk in iemands leven automatisch afbreuk zal doen aan de waarde, de dierbaarheid, de afgezonderdheid en de heiligheid van het eerste huwelijk. Zie Deel 6.
- De Heilige Geest benadrukt in vele schriftgedeelten intens de onbeschrijfelijke waarde van de (eerste) vrouw (als huisvrouw der jeugd) in het huwelijk. Ook Jezus acht Zijn Bruid, Zijn eerste Vrouw, van ontzagwekkende waarde, namelijk een hogere waarde dan Zijn eigen Bloed. Het voor de tweede maal trouwen met een tweede vrouw is met deze onbeschrijfelijke waarde niet te verenigen. Zie Deel 7a.
- De vrouw is de heerlijkheid van haar man. Een tweede vrouw zal onmogelijk 's mans heerlijkheid, die door hem reeds op zijn eerste vrouw is gelegd, kunnen overnemen. Zie Deel 7b.
- Het huwelijk tussen Jezus en Zijn Bruid zal een eeuwig huwelijk zijn. De christelijke man en vrouw die dit voorbeeld willen volgen, kunnen er voor kiezen om samen óók een eeuwig verbond aan te gaan. Hoewel hun aardse huwelijk volgens de Wet verbroken wordt door de dood, kiezen zij ervoor om elkaar trouw te blijven. Want kinderen Gods leven niet meer onder de Wet, maar onder de Genade van Jezus. En de Genade is méér dan de Wet. Zie Deel 8.
- Man en vrouw moeten hun harten in het huwelijk voor elkaar besnijden, naar het voorbeeld van Jezus en Zijn Bruid. De besnijdenis van het hart kan maar éénmaal geschieden, namelijk voor de eerste man of vrouw. Nooit een tweede maal voor een tweede huwelijkspartner. Als het hart eens écht is gebroken geweest voor de eerste partner, zal dat hart altijd blijven kloppen voor die eerste partner. We kunnen slechts éénmaal ons hart afstaan, net zoals Adam maar éénmaal zijn zijde voor Eva kon afstaan. Zie Deel 8.

U ziet, broeders en zusters, we kunnen niet om Gods raadsplan heen.

Geliefde broeders en zusters, het is ook goed om nu ook eens even stil te staan bij het toekomstige hemelse huwelijksfeest. Want het is goed om de dingen te bedenken, die boven in de hemel (zullen) zijn (Col. 3:1-2).

Het hemelse huwelijksfeest

Bruidsgemeenschap geeft vreugde in het hart. De dag van de bruiloft is een dag van grote vreugde des harten. Voor de bruid en de bruidegom, voor de ouders, de familieleden en de vrienden. De dag van het huwelijk tussen Jezus, de Hemelbruidegom, en Zijn Bruid, de Gemeente, is daarom uiteraard óók een dag van intense blijdschap. De Bruidsgemeente heeft zich met vreugde voorbereid voor haar huwelijksdag als Bruid van Christus. Wat zal zij blij zijn als aan alle verdrukkingen en verzoekingingen een einde is gekomen. Maar het is in het bijzonder een dag van vreugde voor onze lieve Heiland, Jezus, Die zó lang heeft moeten wachten op Zijn geliefde Bruid. Hoogl. 3:11 – *“Gaat uit, en aanschouwt, gij, dochteren van Sion! den koning Salomo, met de kroon, waarmede Hem Zijn moeder kroonde op den dag Zijner bruiloft, en op den dag der vreugde Zijns harten.”*

Wat zal er een feeststemming in de hemel zijn als de dag van de bruiloft is gekomen! De dag van vreugde van het hart van Jezus! Dit is de dag waarop Zijn hart barst van vreugde en blijdschap. Er is voor Hem géén andere dag, welke Hem zóveel vreugde brengt. Voor deze dag en voor dit moment heeft Hij de prijs betaald aan het kruishout op Golgotha. Voor deze dag en dit moment gaf Hij Zichzelf voor Zijn geliefde Bruid over in een smadelijke kruisdood. Voor deze dag en voor dit moment gaf Hij Zijn kostbaar Bloed. Oh, broeders en zusters, ook mijn hart trilt van vreugde als ik hieraan denk. En als ik bedenk, dat ik uit genade tot die heilige Bruid mag behoren. Als ik straks Zijn geliefde gelaat mag aanschouwen. Dan zal mijn verdriet en zullen al mijn tranen vergeten zijn, als God ze zal hebben afgewist (Openb. 21:4). Openb. 19:5-9 – *“En een stem kwam uit den troon, zeggende: Looft onzen God, gij al Zijn dienstknechten, en gij, die Hem vreest, beiden klein en groot! En ik hoorde als een stem ener grote schare en als een stem veler wateren, en als een stem van sterke donderslagen, zeggende: Halleluja, want de Heere, de almachtige God, heeft als Koning geheerst. Laat ons blijde zijn, en vreugde bedrijven, en Hem de heerlijkheid geven; want de bruiloft des Lams is gekomen, en Zijn vrouw heeft zichzelf bereid. En haar is gegeven, dat zij bekleed worde met rein en blinkend fijn lijnwaad; want dit fijn lijnwaad zijn de rechtvaardigmakingen der heiligen. En hij zeide tot mij: Schrijf, zalig zijn zij, die geroepen zijn tot het avondmaal van de bruiloft des Lams. En hij zeide tot mij: Deze zijn de waarachtige woorden Gods.”* We lezen in dit schriftgedeelte over ons spoedige bruiloftsfeest met Jezus. De Bruid heeft een prachtig rein en blinkend bruiloftskleed aan. Zij heeft zich toebereid en geheiligd. En niet alleen haar ogen en haar gezicht stralen. Haar gehele verschijning, zelfs haar schitterende kleding straalt. Er is een heerlijke maaltijd klaargemaakt. Er zijn vele gasten uitgenodigd die getuigen zullen zijn van de huwelijksluiting tussen de Bruidegom en Zijn Bruid.

In het licht van de historische Israëlitische Tabernakel, welke een schaduwbeeld is van Gods raadsplan, betekent dit dat nú de Arke des Verbonds wordt toegesloten met het gouden Verzoendeksel. Gods raadsplan is nu voltooid (Openb. 21:6a). De verbroken relatie tussen God en de mens is hersteld. De verzoening via het volbrachte werk van Jezus op Golgotha's kruis heeft z'n volkomen climax bereikt.

De Arke des Verbonds, gemaakt van hout maar van binnen en buiten geheel overkleed met goud (Gen. 25:10-11), is een schaduwbeeld van de toebereide Bruid, de Gemeente. Het hout van haar vlees is nu volkomen overdekt met het goud van de Heilige Geest.

Het van púúr goud gemaakte Verzoendeksel (Gen. 25:17) is een schaduwbeeld van Jezus als de Hemelbruidegom, Die verzoening deed voor Zijn aanstaande Bruid.

“Verzoendeksel” is een prachtige vertaling in onder andere de Statenvertaling van onze bijbel. Het komt van het Hebreeuwse woord *“kaporet”* (כַּפֹּרֶת) dat *“bedekking, deksel”* betekent. Maar dit woord komt van de stam *“kafar”* dat *“verzoening doen, vergiffenis krijgen, vergeven”* betekent. Door Jezus' gestorte Bloed zijn onze zonden verzoend en bedekt.

Engelse bijbelvertalingen vertalen Verzoendeksel vaak met *“mercy seat”* dat *“genadetron”* betekent. Hoewel letterlijk onjuist is ook dit een mooie vertaling. Want deze vertaling relateert aan de twee Cherubim Die op het Gouden Verzoendeksel tronen. Broeders en zusters, deze twee Cherubim zijn uit hetzelfde brok goud geslagen als het Verzoendeksel (Ex. 25:18-22). Zij buigen zich met hun vleugels voorover en zijn een schaduwbeeld van God de Vader en God de Heilige Geest, die onlosmakelijk met Jezus de Zoon zijn verbonden. Zij zijn Samen de Heilige Drie-enige God.

De Vader en de Geest blikken uitsluitend op het volbrachte verzoeningswerk van Jezus aan het kruishout van Golgotha. Zij zien niet op het feit, dat de Bruid is gevormd uit mensen zoals u en ik, die eens pikzwarte zonden pleegden. De Vader en de Geest zien nu nog slechts de rechtvaardigheid van Jezus in de Bruid. God de Vader en God de Heilige Geest zijn Getuigen van dit hemelse huwelijk, zoals zij de belangrijkste Getuigen van ons huwelijk zijn.

De meest cruciale woorden in het schriftgedeelte Openb. 19:5-9 zijn daarom de woorden dat de vrouw van het Lam zichzelf bereid heeft. Zij heeft zich in haar verlovingstijd, de tijd van ondertrouw, als aanstaande Bruid van Jezus gereedgemaakt en voorbereid. Zij is volkomen

gerechtvaardigd door het Bloed van haar Man. In Deel 2 hebben wij gezien dat deze tijd (in het Hebreeuws “kidoesjien” – קידושין) héél belangrijk was, omdat de aanstaande bruid apart wordt gezet voor haar aanstaande bruidegom. “Kidoesjien” (קידושין) betekent dan ook letterlijk “*heiliging, afscheiding*”. Alzo heeft de Bruid heeft zich geheiligd en totaal van de wereld afgescheiden. De noodzakelijke geestelijke voorbereidingen zijn getroffen. Nu is zij geheel gereed en tot in de puntjes voorbereid.

Geliefde broeders en zusters, dit heeft ons als kinderen Gods heel wat te zeggen! Indien wij tot de Bruid van Christus willen behoren, dan zullen wij ons geestelijk gereed moeten maken. Daar zijn in deze studie veel woorden aan gewijd.

Broeders en zusters, ik roep u op om u geestelijk gereed te maken voor het toekomstige hemelse huwelijk met Jezus, onze Bruidegom. En u werkt hier mede aan door uw aardse huwelijk naar Gods model in te richten. Belijdt uw zonden aan God, maar indien deze zonden direkt of indirekt gerelateerd zijn aan uw huwelijk zeker ook aan uw man of aan uw vrouw. God zal u vergeven (1 Joh. 1:9) en Hij zal ook zodanig in het hart van uw man of vrouw werken dat ook zij u vergeven zullen. Weest u toch bereid om u naar elkaar in het huwelijk over te buigen en uw harten voor elkander te besnijden. God zal beslist de rest doen en uw huwelijk restaureren naar Zijn model. Verzoening is toch de basis van Zijn raadsplan!

Maar niet de Bruid alleen, ook Jezus was intens bezig met de voorbereiding van Zijn huwelijk. Hij bad voortdurend voor ons (Rom. 8:26,34; Hebr. 7:25) én Hij bereidde een woning voor Zijn Bruid. Zodra die woning gereed zou zijn, zou Hij haar op komen halen. Joh. 14:1-3 – *“Uw hart worde niet ontroerd; gijlieden gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders zijn vele woningen; anderszins zo zou Ik het u gezegd hebben; Ik ga heen om u plaats te bereiden. En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, waar Ik ben.”*

Hoe onbegrijpelijk is toch Zijn oneindige goedheid! Hoe is dit alles toch mogelijk geworden? Omdat onze komende Hemelbruidegom Jezus voor de zonden van Zijn aanstaande Bruid naar het kruis is gegaan. Omdat Jezus in staat was om óver alle pijn, elk verdriet en alle zware verdrukkingen heen te zien en een vreugdevolle toekomst te aanschouwen. Wonderbare Liefde Gods! Omdat Jezus in staat was om te geloven en te vertrouwen, dat er uit die menigte van diep verloren zondaren eens een prachtige, reine, heilige Bruid zou groeien, die Hem voortaan geen smarten meer, maar enkel nog blijdschap en vreugde zou brengen. Hebr. 12:2 – *“Ziende op den oversten Leidsman en Voleinder des geloofs, Jezus, Dewelke, voor de vreugde, die Hem voorgesteld was, het kruis heeft verdragen, en schande veracht, en is gezeten aan de rechter hand des troons van God.”*

Wat is die vreugde? Dat is die blijdschap op de dag der vreugde Zijns harten, namelijk op de dag van Zijn bruiloft (Hoogl. 3:11). Dat is die blijdschap die Hij zal ervaren in dat eeuwige huwelijk straks tussen Hem en de Bruid. Een blijdschap die tot stand wordt gebracht door een geweldige harmonie, eenheid en overeenstemming (zie Deel 1). Bruidegom en Bruid zullen straks in de hemel volkomen één zijn als een schitterende symfonie. Hiervoor heeft Hij het kruis én de schande gedragen.

Oh, broeders en zusters, welke mens zal ooit in staat zijn om te begrijpen waarom Jezus van hem hield en voor hem stierf? Welke mens zal ooit kunnen begrijpen, dat Jezus notabene ook nog vreugde aan hem zal ervaren? God is zo groot en zo zeer te prijzen.

Gesneden zijn terwille van het Koninkrijk van God

Geliefde broeders en zusters, een van de eerste bijbelgedeelten die ik in Deel 1 van deze studie citeerde, was Matt. 19:11-12 over het thema van “*het gesneden zijn*” terwille van Gods Koninkrijk. Nu uit al het voorgaande is gebleken hoe kostbaar, rein en heilig het huwelijk in Gods ogen is, lijkt het mij heel gepast om deze studie over het huwelijk met dit thema te besluiten.

Na een discussie tussen Jezus en de Farizeeën over echtscheiding zeiden Zijn discipelen, die blijkbaar moeite hadden met Jezus' standpunt ten aanzien van echtscheiding, dat de mensen dan maar beter niet zouden trouwen. Matt. 19:10 – *“Zijn discipelen zeiden tot Hem: Indien de zaak des mensen met de vrouw alsoo staat, zo is het niet oorbaar te trouwen.”* Maar vervolgens zei Jezus tegen hen in Matt. 19:11-12 (Statenvertaling) – *“(11) Doch Hij zeide tot hen: Allen vatten dit woord niet, maar dien het gegeven is. (12a) Want er zijn gesnedenen, die uit moeders lijf alsoo geboren zijn; (12b) en er zijn gesnedenen, die van de mensen gesneden zijn; (12c) en er zijn gesnedenen, die zichzelf gesneden hebben, om het Koninkrijk der hemelen. (12d) Die dit vatten kan, vatte het.”*

Om vers 12 gaat het!

Wat bedoelde Jezus hier precies? Na bestudering van de Griekse grondtekst en andere bijbelvertalingen kunnen we constateren dat Jezus het volgende bedoelt:

12a – Er zijn mensen die niet kunnen trouwen, omdat ze nu eenmaal zo geboren zijn. Dat wil zeggen, ze zijn met een lichamelijke afwijking geboren (ontmand geboren, als eunuch geboren).

12b – Maar er zijn ook mensen die niet kunnen trouwen, omdat ze door andere mensen voor het huwelijk ongeschikt zijn gemaakt. Dat wil zeggen, zij zijn door andere mensen verminkt en ontmand. Zij zijn eunuch gemaakt.

12c – Tenslotte zijn er ook nog mensen die van het huwelijk afzien met het oog op het hemelse koninkrijk. Dat wil zeggen, zij hebben zichzelf als het ware geestelijk ontmand en eunuch gemaakt. Zij hebben zichzelf niet toegestaan te trouwen om het Koninkrijk der hemelen.

Nadat Jezus in vers 11 Zijn kritische discipelen éérs berispte met Zijn opmerking, dat niet allen Zijn onderwijs over huwelijk, echtscheiding en overspel zouden begrijpen, wees Jezus hen in vers 12 in eerste en tweede instantie op die mensen die om een fysieke (lichamelijke) reden niet kunnen trouwen. Tenslotte wees Hij hen in derde instantie op mensen die om een geestelijke reden niet willen trouwen.

Het in de Statenvertaling steeds gebruikte woord *“gesnedenene”* is de vertaling van het Griekse *“eu'nouchos”*. Wat wordt met *“eu'nouchos”* bedoelt?

Een *“eu'nouchos”* was in die tijd *“iemand die (lichamelijk of van nature) niet geschikt is voor het huwelijk of om kinderen te krijgen”*. Dit is de situatie van vers 12a.

Een *“eu'nouchos”* was ook *“een ontmande (gecastreerde) bewaker van de harem van de vorsten met veel vrouwen”*. Hij was kamerdienaar en/of toezichthouder op de vrouwen-vertrekken en op de slaapkamer van de vorst in het paleis. Deze functie werd specifiek door eunuchen (ontmande mannen) bekleed. Dit is de situatie van vers 12b.

Maar *“eu'nouchos”* heeft nóg een derde betekenis. En hiernaar verwijst vers 12c. Want het betekent óók *“iemand die zich vrijwillig onthoudt van het huwelijk”*.

Deze derde betekenis blijkt ook uit de ontleding van het Griekse woord. Want *“eu'nouchos”* is een samenstelling van twee woorden. Van *“eune”* dat *“een bed”* betekent én van *“echo”* of *“scheo”* dat betekent: *“1. hebben, in de zin van in de hand hebben, dragen en beheersing van gedachten en emoties; 2. hebben, in de zin van bezitten van uitwendige zaken; 3. hebben, in de zin van verbonden zijn met iemand door bloedbanden, huwelijk, vriendschap, plicht, wet, enz. 4. zich ergens aan houden, de hand leggen op iets, iemand aanhangen of met iemand verbonden zijn.”*

Met andere woorden, het gaat hier om het zich op grond van bepaalde banden beheersen en in de hand houden waar het sexuele gemeenschap (het bed) betreft.

Jezus wees in vers 12c niet op (lichamelijk) ontmande personen, maar op hen die vrijwillig van het huwelijk afzien terwille van Gods Koninkrijk. Daarom zei Hij: *“Wie het vatten kan, vatte het!”* Uit het feit dat Jezus tweemaal opmerkte, dat niet iedereen deze handelwijze zal kunnen vatten of begrijpen, blijkt als het ware Zijn waardering voor hen die aldus handelen.

Jezus waardeert dus het vrijwillig afzien van een (eerste) huwelijk (of van een tweede huwelijk) op grond van verbondenheid door beloften, plicht, wet, vriendschap, of door bloed-, huwelijks- en/of andere banden.

Sterker nog, er zijn zelfs beloften in het Woord voor deze geestelijke “gesneden” personen. Jes. 56:3b-5 – “.....; en de gesnedenen zegge niet: Ziet, ik ben een dorre boom. Want also zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn sabbatten houden, en verkiezen hetgeen, waartoe Ik lust heb, en vasthouden aan Mijn verbond; Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan der zonen en dan der dochteren; een eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden.”

Ging het zojuist om het Griekse woord “eu’nouchos” voor een “gesneden”. In dit schriftgedeelte gaat het om het Hebreeuwse woord voor “gesneden” en ook nu wordt een “eunuch” bedoelt. Het Hebreeuwse woord is “saries” (סַרְיָס), dat is afgeleid van een verder niet voorkomende stam met de betekenis van “castreren”.

Broeders en zusters, leest u welke geweldige zegeningen God beloofde aan letterlijke eunuchen? Maar in overdrachtelijke of zo u wilt in geestelijke zin heeft God deze grote zegeningen óók klaargelegd voor hen die “zich gesneden hebben” terwille van Zijn Koninkrijk en verkozen hebben te doen waaraan Hij lust heeft. God zal hen in Zijn huis en binnen Zijn muren (dus de Bruid, het Nieuwe Jeruzalem) brengen en hen een bijzondere plaats en een eeuwige naam geven.

Wanneer wij in Openb. 3:12 over de beloften van Jezus aan die fijne geestelijke gemeente van Filadelfia lezen, dan zien wij prachtige parallellen:

“Die overwint, Ik zal hem maken tot een pilaar in den tempel Mijns Gods, en hij zal niet meer daaruit gaan; en Ik zal op hem schrijven den Naam Mijns Gods, en de naam der stad Mijns Gods, namelijk des nieuwen Jeruzalems, dat uit den hemel van Mijn God afdaalt, en ook Mijn nieuwen Naam.”

Wist u overigens, dat ook apostel Paulus zichzelf “sneed” terwille van Gods Koninkrijk. Hij zag af van het huwelijk, opdat hij God beter zou kunnen dienen (1 Cor. 7:7,32). En zo zijn er in de loop der eeuwen (en zelfs ook nu nog in onze tijd) vele dienstknechten Gods geweest, die terwille van hun bediening aan God ervoor kozen om ongehuwd te blijven.

Zo zijn er ook kinderen Gods die gehuwd zijn geweest, doch door dood of echtscheiding alleen zijn komen te staan, maar die alsnog kiezen om zich te “snijden” voor Jezus. Zij zien af van een tweede huwelijk, omdat zij verstaan dat God maar één huwelijk in een leven wenst en omdat zij zich willen houden aan het unieke goddelijke model van het huwelijk tussen de Bruid en haar hemelse Bruidegom. Maar ook zien sommigen af van een tweede huwelijk, omdat zij hun eerste vrouw/man na diens overlijden trouw willen blijven en omdat zij zo intens de in hun huwelijk gevormde geestelijke eenheid ervaren. Zij geven niet toe aan de begeerten van het vlees om te hertrouwen.

Ja, broeders en zusters, we kunnen onszelf “snijden” terwille van Gods Koninkrijk en niet (her)trouwen. Omdat we er voor kiezen om de Heer 100% te dienen.

Tot slot nog één opmerking, maar wellicht wel de belangrijkste!

Jezus wijst in Matt. 19:12c in geestelijke zin zeker ook op de noodzaak om het hart voor Hem en Zijn Koninkrijk te “snijden” (te besnijden, toe te wijden, zie ook Deel 8).

Bedenkt u, dat Jezus héél spoedig terugkomt. En daarom zullen de gehuwden (die hun harten voor elkaar hebben “besneden”) eens en terwijl zij nog gehuwd zijn, ook zichzelf moeten “snijden” terwille van Gods Koninkrijk. Tenminste als zij dat niet reeds gedaan hebben! Dit zegt Gods Woord! Want vlak vóór Jezus’ Wederkomst zal Gods Heilige Geest u als het ware “dwingen” om uw leven vrij te maken van elke vleselijke begeerte om uzelf volkomen aan Jezus toe te wijden. Dit zal de Geest alleen doen, indien u als kind van God gewillig zult zijn.

1 Cor. 7:29,31b – *“Maar dit zeg ik, broeders, dat de tijd voorts kort is; opdat ook die vrouwen hebben, zouden zijn als niet hebbende;.....; want de gedaante dezer wereld gaat voorbij.”*

Daarom is de allerbelangrijkste beslissing van het kind van God niet het nemen van de beslissing om niet te (her)trouwen. Neen! De belangrijkste beslissing van het kind van God is het besnijden van zijn hart om voortaan uitsluitend voor Jezus, de Hemelbruidegom, te leven. Geliefde broeders en zusters: *“Wie dit vatten kan, die vatte het”*.

Ik bid dat deze studie over het huwelijk, onder de leiding van Gods Heilige Geest, u tot grote zegen mag strekken. En moge de Heer Jezus Christus u ook rijkelijk in uw huwelijk zegenen. Het zal niet altijd rozengeur en maneschijn in uw huwelijk zijn, omdat moeilijke tijden nodig zijn om aan elkaar “geslepen” te worden, zodat uw karakters ten goede veranderen zullen. Maar bedenkt u dan dat spoedig de dag zal komen, dat u samen met uw echtgeno(o)t(e) een deel mag zijn van die heilige en onberispelijke Bruid van Jezus, het Lam Gods. Oh, broeders en zusters, telkens en telkens opnieuw springt mijn hart op van vreugde en vult Gods Heilige Geest mij overvloedig als ik denk aan die grote dag in de hemel, dat ik samen met mijn vrouw aan de voeten van onze lieve Hemelbruidegom neer mag knielen om Hem te aanbidden en te danken en aan Hem onze vruchten aan te bieden. Het is mijn verlangen om u allen daar op die dag te ontmoeten.
Amen.